

هو العليم

خطبه رسول الله در جمعه آخر ماه شعبان پیرامون
فضیلت ماه رمضان

حضرت علامه آیه الله حاج سید محمد حسین
حسینی طهرانی

معادشناسی، جلد ۱، صفحه ۴۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

در خطبه‌ای که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در جمعه آخر ماه شعبان قرائت فرمودند مردم را اندرز دادند که این ماه (رمضان) ماه پربرکت و رحمت است، ماه مغفرت و دعا و اجابت است، ماه نماز، ماه قرائت قرآن، ماه صدقه و صلۀ رحم و ایثار است، ماه ادای فرائض و روزه و انفاق، و بهار آمرزش و تخفیف بر زبردست و رحم بر صغیر و احترام و توقیر کبیر؛ مفصلاً بیاناتی فرمودند. و مفادش آنستکه مؤمن در شهر رمضان نه تنها از آدابى که فقهاء در کتب عملیه ذکر می‌کنند باید اجتناب ورزد بلکه در این ماه رحمت باید با شراشر وجود خود جلب رحمت کند، خشوع و خضوع داشته باشد، همیشه به ذکر خدا اشتغال ورزد، در هر امری که او را به خدا نزدیک کند سبقت گیرد، و از هر چیزی که او را از خدا دور کند بگریزد، به آنچه خدا امر کرده عمل کند و از آنچه نهی فرموده اجتناب ورزد، از هر چه دیدنش را حرام فرموده چشم ببندد و به هر چه شنیدنش را ممنوع کرده گوش ندهد.

و خلاصه با بیانات خود در این خطبه آن صراط
مستقیمی که اقصر فاصله بین انسان و خداست را
تشریح کردند. امیرالمؤمنین علیه السلام که این
روایت را بیان می‌کند می‌گویند: در پایان خطبه
برخاستم و عرض کردم: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَفْضَلُ
الاعْمَالِ فِي هَذَا الشَّهْرِ؟ فَقَالَ: يَا أَبَا الْحَسَنِ! أَفْضَلُ
الاعْمَالِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْوَرَعُ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ.

«ای رسول خدا بهترین اعمال در این ماه
چیست؟ رسول خدا فرمود: ای ابوالحسن! بهترین
اعمال در این ماه اجتناب از گناهان است.»

ثُمَّ بَكَى، فَقُلْتُ: مَا يَبْكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ:
أَبْكِي لِمَا يَسْتَحِلُّ مِنْكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ؛ كَأَنِّي بِكَ وَ أَنْتَ
تُصَلِّي لِرَبِّكَ وَ قَدْ انْبَعَثَ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ،
شَقِيقُ عَاقِرٍ نَاقَةٍ ثَمُودَ؛

فَضْرَبَكَ ضَرْبَةً عَلَى قَرْنِكَ فَخُضِبَتْ مِنْهَا حَيْتُكَ.

«سپس رسول خدا گریه کرد. عرض کردم ای
پیامبر خدا علت گریه شما چیست؟ فرمود: گریه
می‌کنم برای آن حادثه عظیمی که در این ماه بر تو
فرود آید و خون ترا حلال کنند.»

مثل اینکه من می‌بینم که تو در حال نماز و مناجات با پروردگارت هستی، در این حال شقی‌ترینِ اوّلین و آخرین، هم دوش و همردیف پی‌کنندهٔ ناقهٔ صالح برانگیزد و چنان ضربتی بر مغز سر تو فرود کند که از آن ضربت محاسنت به خون خضاب شود.»

فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فِي سَلَامَةٍ مِنْ دِينِي؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: فِي سَلَامَةٍ مِنْ دِينِكَ.

«عرض کردم: ای پیغمبر خدا؟ آیا در آن حال دین من سالم خواهد بود؟ فرمود - که درود خدا بر او و آتش باد -: بلی دین تو سالم خواهد بود.»

ثُمَّ قَالَ: يَا عَلِيُّ! مَنْ قَتَلَكَ فَقَدْ قَتَلَنِي، وَمَنْ أَبْغَضَكَ فَقَدْ أَبْغَضَنِي؛ لِإِنَّكَ مِنِّي كَنَفْسِي، وَطَيْبُكَ مِنِّي طَيْبِي، وَأَنْتَ وَصِيٌّ وَخَلِيفَتِي فِي أُمَّتِي.

«سپس رسول خدا فرمود: ای علی! کسیکه تو را بکشد حقّاً مرا کشته است، و کسیکه تو را دشمن دارد حقّاً مرا دشمن داشته است؛ زیرا که نسبت تو با من مثل جان من است، و سرشت تو از سرشت من است، و تو وصی من و جانشین من در امت من

از گناهان و صفات ذمیه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن.

به درستی که شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید به گرسنگی و تشنگی شما در این ماه تشنگی و گرسنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبان های خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را در نظر کردن به سوی آن و بازدارید گوش های خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید به سوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دست های خود را به دعا در اوقات نمازهای خود، زیرا که وقت نمازها بهترین ساعت ها است که نظر می کند حق تعالی در این اوقات به رحمت به سوی بندگان خود و جواب می گوید ایشان را هرگاه او را مناجات کند و لبیک می

گوید ایشان را هرگاه او را ندا کند و مستجاب می گرداند هرگاه او را بخوانند ای گروه مردمان. به درستی که جان های شما در گرو کرده های شما است، پس از گرو به در آورید به طلب آمرزش از خدا و پشت های شما گرانبار است از گناهان شما، پس سبک گردانید آنها را به طول دادن سجده ها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است به عزت و جلال خود که عذاب نکند نمازگذارندگان و سجده کنندگان در این ماه را و نترساند ایشان را به آتش جهنم در روز قیامت.

ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته. پس بعضی از اصحاب گفتند: یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم. حضرت فرمود: بپرهیزید از آتش جهنم به افطار فرمودن روزه داران اگرچه به نصف دانه خرما باشد و اگر چه به یک شربت آبی باشد؛ به درستی که خدا این ثواب را می دهد کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد.

أَيُّهَا النَّاسُ هُرْ كِه خُلُقْ خُود رَا دَر اَيْن مَاه نِيكُو
گَرْدَانْد بَر صِرَاطِ آسَان بَگَظَرْد دَر رُوزِي كِه قَدَم هَا بَر
آن لَغْزَد و هُر كِه سَبَك گَرْدَانْد دَر اَيْن مَاه خَدْمَت
غَلَام و كَنِيْز خُود رَا، خُدَا دَر قِيَامَت حَسَابِ او رَا
آسَان گَرْدَانْد و هُر كِه دَر اَيْن مَاه شَرِّ خُود رَا اَز مَرْدَم
بَاَز دَارْد، حَق تَعَالَى غَضَبِ خُود رَا دَر قِيَامَتِ اَز او بَاَز
دَارْد و هُر كِه دَر اَيْن مَاه يَتِيْم بِي پَدْرِي رَا، گَرَامِي دَارْد
خُدَا او رَا دَر قِيَامَتِ گَرَامِي دَارْد و هُر كِه دَر اَيْن مَاه
صَلَه و اِحْسَان كَنْد بَا خُوِيْشَان خُود خُدَا وَصَل كَنْد او
رَا بَه رَحْمَتِ خُود دَر قِيَامَتِ و هُر كِه دَر اَيْن مَاه قَطْع
اِحْسَانِ اَز خُوِيْشَان خُود بَكَنْد، خُدَا دَر قِيَامَتِ قَطْع
رَحْمَتِ اَز او كَنْد و هُر كِه نَمَازِ سُنَّتِي دَر اَيْن مَاه بَكَنْد
خُدَا بَرَايِ او بَرَاَتِ بِيْزَارِي اَز آتَشِ جَهَنَّم بِنُوِيْسَد و هُر
كِه دَر اَيْن مَاه نَمَازِ وَاجِبِي رَا اَدَا كَنْد خُدَا عَطَا كَنْد بَه
او ثَوَابِ هَفْتَادِ نَمَازِ وَاجِبِ كِه دَر مَاه هَايِ دِيْگَر كَرْدَه
شُود و هُر كِه دَر اَيْن مَاه بَسِيَّار بَر مَن صَلَوَاتِ فَرَسْتَد
خُدَا سَنگِيْن گَرْدَانْد تَرَازُويِ عَمَلِ او رَا دَر رُوزِي كِه
تَرَازُو هَايِ اَعْمَالِ سَبَكِ بَاشَد و كَسِي كِه يَك آيَه اَز
قُرْآنِ دَر اَيْن مَاه بَخُوَانَد ثَوَابِ كَسِي دَارْد كِه دَر مَاه

های دیگر ختم قرآن کرده باشد.

أَيُّهَا النَّاسُ بَدْرَسْتِي كَمَا دَرَّاهِي بَهْشْتِ دَرِ اَيْنِ مَاهِ
گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار که آن را به
روی شما نبندد؛ و درهای جهنم در این ماه بسته
است. پس سؤال کنید از پروردگار تبارک و تعالی
به تلاوت کردن قرآن مجید در شب ها و روزهای
این ماه و به ایستادن به نماز و جِدِّ و جَهْدِ کردن در
عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و
کثرت استغفار و دعا.

فَعَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ مَنْ لَمْ يَغْفِرْ لَهُ فِي شَهْرِ

رَمَضَانَ لَمْ يَغْفِرْ لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَشْهَدَ عَرَفَةَ

امام صادق علیه السلام فرمود: هر که در ماه
رمضان آمرزیده نشود تا سال آینده آمرزیده نشود
مگر آنکه در عرفات حاضر شود

و نگاه دارد خود را از چیزهایی که خدا حرام
کرده است و از افطار کردن بر چیزهای حرام و رفتار
کن به نحوی که مولای ما حضرت صادق (علیه
السلام) وصیت نموده و فرموده هرگاه روزه داری،
می باید که روزه داری گوش و چشم و مو و پوست

و جمیع اعضای تو، یعنی از محرّمات بلکه از مکروهات و فرمود باید که روزِ روزه داری تو مانند روزِ افطار تو نباشد و نیز فرموده که روزه نه همین ترک از خوردن و آشامیدن است؛ بلکه باید در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و بیوشانید دیده های خود را از حرام و با یکدیگر نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و بی خریدی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شرّ و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افتراء و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخنی کنی کردن و خود را مُشْرِف به آخرت دانید و منتظر فرَج و ظُهور قائم آل محمّد (علیه السلام) باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید.

بر شما باد به آرام دل و آرام تن و خضوع و

خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده ای که از آقای خود ترسد و ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها و باطن تو از حيله ها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوی به سوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده است تو را از آن در آشکارا و پنهان و بترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن او است در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را به خدای عزوجل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را به کارفرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است به آن و خوانده است به سوی آن اگر همه اینها را به عمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است به عمل آورده ای و فرموده خدا را اطاعت کرده ای و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو به قدر آن از روزه تو کم می شود از فضل آن و ثواب آن.

به درستی که پدرم گفت: رسول خدا (صلی الله

عَلَيْهِ وَآلِهِ) شنید که زنی در روز روزه ای جاریه خود را دشنام داد. حضرت طعمای طلبید. آن زن را گفت بخور زن. زن گفت من روزه ام. فرمود: چگونه روزه ای که جاریه خود را دشنام دادی. روزه فقط همین نخوردن و نیاشامیدن تنها نیست. به درستی که حق تعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه. از کردار بد و گفتار بد. چه بسیار کمند روزه داران و چه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود که چه بسیار روزه داری که بهره ای نیست او را از روزه به غیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده ای که نیست او را بهره ای از عبادت به غیر تَعَب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقان است و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بی خردان است.

و روایت شده از جابر بن یزید از حضرت امام محمد باقر (علیه السلام) که حضرت رسول (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) به جابر بن عبدالله فرمود: ای جابر این ماه رمضان است، هر که روزه بدارد روز آن را و

بایستد به عبادت پاره ای از شبش را و باز دارد از حرام شکم و فرَج خود را و نگاه دارد زبان خود را، بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه. جابر گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی، فرمود: ای جابر چقدر سخت است این شرطهایی که نمودم و بالجمله اعمال این ماه شریف در دو مطلب و یک خاتمه ذکر می شود.